

BIULETYN

WOJEWÓDZKIEGO KOMITETU KULTURY FIZYCZNEJ I RAD OKRĘGOWYCH ZRZESZEŃ SPORTOWYCH W SZCZECINIE

Nr 4 (Rok II) **Szczecin, dnia 29 lutego 1956 r.** **poz. 32—40**

Poz. 32

KOMUNIKAT Nr 1/56

Wojewódzkiej Komisji Współzawodnictwa Sportowego

Wyniki

Współzawodnictwa Sportowego za udział w imprezach sportowych JKS na terenie województwa szczecińskiego.

Komisja Współzawodnictwa Sportowego ustaliła wyniki współzawodnictwa **zrzeszeń sportowych** za udział i wyniki w imprezach sportowych JKS za rok 1955 jak następuje

I miejsce	— ZS Sparta	11.411	pkt.
II	„ — LZS	11.046	„
III	„ — ZS Start	10.274	„
IV	„ — ZS Kolejarz	9.869	„
V	„ — Wydział Oświaty	7.073	„
VI	„ — ZS Włókniarz	6.531	„
VII	„ — AZS	5.877	„
VIII	„ — ZS Stal	5.768	„
IX	„ — ZS Zryw	5.179	„
X	„ — ZS Unia	4.103	„
XI	„ — ZS Budowlani	3.346	„

Wyniki współzawodnictwa w powiatach:

I miejsce	— PKKF Stargard	2.216	pkt.
II	„ — „ Nowogard	1.778	„
III	„ — „ Choszczno	1.648	„
IV	„ — „ Kamień	638	„
V	„ — „ Łobez	566	„
VI	„ — „ Pyrzyce	566	„
VII	„ — „ Gryfino	532	„
VIII	„ — MKKF Szczecin	403	„
IX	„ — PKKF Gryfice	394	„
X	„ — „ Myślibórz	358	„
XI	„ — „ Dębno	355	„
XII	„ — „ Świnoujście	324	„
XIII	„ — „ Goleniów	208	„
XIV	„ — „ Szczecin-powiat	192	„

Przew. Woj. Kom. Współzaw. Sport.

(Bujko Władysław)

Poz. 33

REGULAMIN

współzawodnictwa sportowego województwa szczecińskiego na rok 1956

uczestniczą — M/PKKF i Zrzeszenia Sportowe

1. **Cel współzawodnictwa**

Współzawodnictwo sportowe organizuje się w celu:

1. Wciągnięcia niezrzeszonej dotychczas młodzieży do udziału w życiu kół sportowych.
2. Mobilizacji sportowców do coraz lepszej pracy nad podnoszeniem wyników sportowych.
3. Spowodowania, aby organizacje sportowe stworzyły jak najlepsze warunki dla: dalszego umasowienia poszczególnych dyscyplin sportowych — osiągania przez zawodników coraz wyższych klas sportowych i bicia przez nich rekordów Polski, województwa. Zmobilizowania szerokiego aktywu społecznych działaczy, sędziów, trenerów i instruktorów do wydajnej pracy w zakresie realizacji zadań planowych, stojących przed ruchem sportowym.

2. **Czas trwania współzawodnictwa**

Współzawodnictwo trwa od 1.I.56 do 31.XII.56, podsumowanie wyników współzawodnictwa zostanie dokonane za I półrocze do dnia 15.VII.1956 r., końcowe podsumowanie za cały okres współzawodnictwa, do dnia 15.I.1957 r.

3. **Udział we współzawodnictwie i nagrody**

Na szczeblu wojewódzkim współzawodniczą między sobą:

1) Wszystkie Zrzeszenia Sportowe — o najlepsze wyniki w imprezach masowych, zawodach szczebla wojewódzkiego, ruchu łączności miasta ze wsią, szkoleniu kadr, organizacji spartakiad zakładowych oraz zdobywaniu odznak B/SPO i klas sportowych.

2) M/PKKF-y o najlepsze wyniki w imprezach masowych, ruchu łączności miasta ze wsią, szkoleniu kadr, organizacji spartakiad zakładowych oraz zdobywaniu odznak B/SPO i klas sportowych.

3). Zrzeszenie Sportowe, które zdobędzie I-sze miejsce we współzawodnictwie, otrzyma proporzec przechodni WKKF.

4) Zrzeszenie Sportowe za najlepsze wyniki w imprezach masowych otrzyma puchar przechodni ZW ZMP.

5) Zrzeszenie Sportowe za najlepsze wyniki uzyskane w zawodach sportowych indywidualnych, zespołowych, rekordy ujęte w regulaminie, otrzyma puchar przechodni Prezydium WRN.

6) M/PKKF za pierwsze miejsce uzyskane we współzawodnictwie otrzyma proporzec przechodni WKKF.

7) Zrzeszenia Sportowe i PKKF-y za II — III miejsce otrzymają dyplomy.

Uwaga: Proporce oraz puchary przechodzą na własność Zrzeszenia M/PKKF-u po kolejnym 3-krotnym zdobyciu, względnie 5-krotnym nie kolejnym.

W roku 1954 zdobywcą proporców były Zrzeszenia Sportowe Zryw i MKKF Szczecin.

W roku 1955 Zrzeszenie Sportowe Sparta i PKKF Stargard. Zdobywcami pucharów były po raz pierwszy w roku 1955 ZS Zryw i ZS Sparta.

4. Współzawodnictwo przeprowadzi się, biorąc za podstawę:

1) Wyniki w realizacji zadań planowych w zakresie zdobywania odznak BSPO — SPO I — SPO II stopnia.
2) Uczestnictwo w imprezach masowych.
3) Wyniki uzyskane w realizacji planu klasyfikacji sportowej.
4) Udział i wyniki w mistrzostwach województwa w poszczególnych dyscyplinach sportu.
5) Reprezentowanie barw województwa.
6) Wyniki uzyskane w szkoleniu kadr.
7) Ustalenie rekordów Europy — Polski — województwa.
8) Organizację spartakiad zakładowych.
9) Ruch łączności miasta ze wsią.
10) Budownictwo sportowe.

Uwaga: Do współzawodnictwa włącza się następujące imprezy masowe:

a) Narciarstwo — Marsze i Biegi Patrolowe.
b) L.A. — Biegi Narodowe, I etap.
c) „ — Trójbój Narodowy, I etap.
d) „ — Masowe zawody na torze przeszkód.
e) „ — Drużynowe jesienne biegi przełajowe.
f) „ — ZMP-owski i Harcerskie Marsze Patrol.
g) Kolarstwo — Masowe Wyścigi i raidy kolarskie.
h) Pływanie — Masowe zawody w pływaniu.

5. Sposób punktacji

Obliczanie punktacji odbywać się będzie w następujący sposób:

1) Punktacja B/SPO, za zdobycie odznaki
a) B/SPO I stopnia 10 pkt.
b) SPO II stopnia 50 „

2) Za osiągnięcie normy w imprezach masowych
a) Narciarskie Marsze i Biegi Patrolowe — 3 pkt.
b) Biegi Narodowe, I etap — 2 „
c) Trójbój LA (za każdą konkurencję) — 2 „
d) Masowe zawody na torze przeszkód — 4 „
e) Drużynowe jesienne biegi przełajowe — 3 „
f) ZMP-owskie i Harcerskie marsze patr. — 3 „
g) Masowe wyścigi i rajdy kolarskie — 4 „
h) Masowe zawody w pływaniu — 4 „

Zdobyte punkty na imprezach masowych i SPO dzielone przez zasięg i pomnożone przez 1.000, stanowić będzie ilość punktów, zdobytych przez Zrzeszenie.

3) Klasyfikacja sportowa za zdobyte klasy
a) klasy młodzieżowej i III — 10 pkt.
b) klasy II — 30 „
c) klasy I — 90 „
d) klasy mistrzowskiej — 150 „

Zdobyte punkty w zdobywaniu klas sportowych dzielone przez plan klasyfikacji i pomnożone przez 100, stanowić będą ilość punktów zdobytych przez Zrzeszenie.

4) Za mistrzostwa województwa indywidualne (seniorów i juniorów) organizowane przez sekcje WKKF

I miejsce — 60 pkt.
I „ — 50 „
III „ — 40 „
IV „ — 30 „
V „ — 20 „
VI „ — 10 „

Uwaga: Dalsze miejsca punktowane nie będą.

a) za mistrzostwa województwa zespołowe, drużynowe „A" klasa, Liga wojewódzka, mistrzostwa juniorów.

I miejsce — 200 pkt.
II „ — 180 „
III „ — 160 „
IV „ — 140 „
V „ — 120 „
VI „ — 110 „

pozostałe drużyny za udział i ukończenie rozgrywek 100 punktów, drużyna która nie ukończy rozgrywek punktowana nie będzie.

b) Za mistrzostwo klasy „B"

I miejsce — 100 pkt.
II „ — 90 „
III „ — 80 „
IV „ — 70 „
V „ — 60 „
VI „ — 50 „

pozostałe drużyny za udział i ukończenie rozgrywek 30 pkt., drużyna która nie ukończy rozgrywek punktowana nie będzie.

c) Mistrzostwa zespołowe III i II ligi.

I miejsce — 300 pkt.
II „ — 280 „
III „ — 260 „
IV „ — 240 „
V „ — 220 „
VI „ — 210 „

Pozostałe zespoły za udział i ukończenie rozgrywek — 200 pkt. drużyna, która nie ukończy rozgrywek punktowana nie będzie.

d) Mistrzostwo zespołowe I liga.

I miejsce — 500 pkt.
II „ — 480 „
III „ — 460 „
IV „ — 440 „
V „ — 420 „
VI „ — 400 „

Pozostałe drużyny za udział i ukończenie rozgrywek — 300 pkt. Drużyna, która nie ukończy rozgrywek punktowana nie będzie.

e) Za reprezentowanie barw województwa przez zawodnika 20 punktów (tylko w spotkaniach towarzyskich, pucharze miast, oraz Ziem Nadodrzańskich i Nadbałtyckich).

6. Za wyniki uzyskane w szkoleniu kadr.

a) Za każdego kursanta uczęszczającego na kurs organizowany przez KKF, zrzeszenie otrzymuje 10 pkt, (we wszystkich kursach przewidzianych planem szkolenia KKF).

b) Za zorganizowanie kursu w ramach Zrzeszenia. Zrzeszenie otrzymuje za każdy zorganizowany kurs 80 pkt + 10 punktów za każdego przeszkolonego.

Uwaga: Każdorazowo program kursu winien być zatwierdzony przez Referat Szkolenia Kadr WKKF, sprawozdanie z odbytego kursu winno być potwierdzone przez komisję egzaminacyjną KKF.

7. Za pobicie rekordu — seniorów i juniorów:
a) województwa — 70 pkt
b) Polski — 150 pkt
c) Europy — 300 pkt

Uwaga: punktować się będzie pobity rekord jeden raz, to znaczy jeżeli zawodnik pobił rekord Europy — to nie zaliczy się automatycznie rekordu Polski — województwa. Rekordy będą uznane, jeśli zostaną pobite na oficjalnych zawodach.

8. Za organizację spartakiad zakładowych:

a) za zorganizowanie spartakiady zakładowej, zespołowej w PGR-ach oraz uczelnianej co najmniej w 3-ch dyscyplinach sportu — 100 pkt + 1 pkt za każdych 5 uczestników.

W spartakiadach zorganizowanych w 6-ciu dyscyplinach sportu z udziałem najmniej 300 uczest. Zrzeszenie otrzymuje 300 pkt + 1 pkt za 5-ciu uczestników. Punktować się będzie te spartakiady, które zostaną zgłoszone do wojewódzkiej komisji współzawodnictwa wraz z załączonymi regulaminami, jak również po przedłożeniu protokółów z odbytej spartakiady poświadczonych przez KKF.

9. Za udział w ruchu łączności sportowców miejskich i wiejskich.

a) za każdy zorganizowany wyjazd do LZS-u i odwrotnie celem rozegrania spotkania towarzyskiego koło sportowe otrzymuje 20 punktów.

Uwaga: Punkty dla zrzeszenia zostaną zaliczone tylko w tym wypadku, gdy rozegra się spotkanie z kołem innego zrzeszenia.

Spotkania towarzyskie w ramach jednego zrzeszenia nie będą punktowane, spotkania w rozgrywkach mistrzowskich punktowane nie będą.

b) Za każdy wyjazd trenera lub instruktora celem udzielenia fachowych wskazówek, zrzeszenie otrzyma 15 punktów.
Każdorazowy wyjazd do LZS i odwrotnie musi być potwierdzony przez Rady kół sportowych, wszelkie kontakty nie potwierdzone przez koła nie będą punktowane.

10. Budownictwo sportowe systemem społeczno-gospodarczym. Na odcinku budownictwa w roku 1956 do współzawodnictwa włączą się następujące obiekty.

1. Boisko do koszykówki
2. Boisko do PN ze 100 m bieżnią żużlową
3. Boisko do PN z bieżnią okólną żużlową
4. Bieżnia 100 m żużlowa
5. Tory przeszkód
6. Korty tenisowe
7. Pływalnie na wodach naturalnych
   a) za wybudowanie boiska do kosza w/g przepisów 30 pkt.,
   b) za wybudowanie boiska do PN ze 100 m bieżnią żużlową 150 pkt.,
   c) za wybudowanie boiska do PN z bieżnią okólną żużlową 200 pkt.,
   d) za wybudowanie 100 m bieżni żużlowej — 30 pkt.,
   e) za wybudowanie toru przeszkód w/g przepisów — 50 pkt.,
   f) za wybudowanie kortów tenisowych — 100 pkt.
   g) „ „ pływalni — 100 pkt.

Uwaga: Punkty zostaną przyznane tylko za te obiekty, które będą wybudowane na przestrzeni 1956 r. Jeżeli chodzi o pływalnie na wodach naturalnych, punkty będą przyznane tylko w tym wypadku, gdy będzie ona posiadała przepisowe rozmiary ogrodzona drzewem — posiadała pomost wraz ze słupkami startowymi. W razie zaistnienia wypadku, że obiekt nie zostanie wybudowany, zrzeszenie otrzyma za każdy podany obiekt 100 punktów minus.

Sprawozdania o wybudowanych obiektach muszą być poświadczone przez terenowe Rady Narodowe oraz KKF. Obiekty wybudowane na terenie w miastach muszą być poświadczone przez ZMP, Rady Zakładowe i Administracje Zakładów Pracy. Inne zaświadczenia nie będą honorowane.

11. Przepisy specjalne

1. Wyniki osiągnięte w poszczególnych dyscyplinach każdorazowo po imprezie obliczają sekcje sportowe WKKF.
2. Zbiorcze podliczenie wyników i ustalenie kolejności miejsc we współzawodnictwie przeprowadzi tow. Heda st. inspektor wyszkolenia sportowego WKKF.
3. Zrzeszenia i Resorty będą punktowane wg. całości założeń regulaminu współzawodnictwa.
4. M/PKKF będą punktowane jedynie za osiągnięcia w imprezach masowych oraz w szkoleniu kadr ruchu łączności miasta ze wsią. Za organizację spartakiad i zdobycie SPO i klas sportowych, wyniki zostaną obliczone od planu zasięgu na rok 1956.
5. We wszystkich sprawach, nie ujetych niniejszym regulaminem a dotyczących współzawodnictwa, decyduje Komisja Współzawodnictwa w składzie:

Przewodniczący	—	Wł. Bujko
Członkowie:	—	Szudera
„	—	Pade
„	—	Olczyk
„	—	T. Welcz
„	—	R. Heda

6. Odpowiednie Komisje należy powołać na szczeblu miejskim, powiatowym, Rad Okręgowych Zrzeszeń, które winny w oparciu o niniejszy regulamin, rozpracować własne regulaminy współzawodnictwa sportowego.

Przewodniczący
Wojewódzkiego Kom. Kultury Fiz.
(Edmund Szczęsny)

Poz. 34

INSTRUKCJA
GŁÓWNEGO KOMITETU KULTURY FIZYCZNEJ
w sprawie planowania i realizacji szkolenia instruktorów oraz weryfikacji i ewidencji kadry instruktorskiej.

Na podstawie § 14 Zarządzenia Nr 133 Przewodniczącego GKKF z dnia 31 grudnia 1955 roku Departament Wychowania Sportowego GKKF ustala co następuje:

I. Planowanie szkolenia

1. W latach 1956—60, planem szkolenia kadry instruktorskiej winny być objęte wszystkie zrzeszenia sportowe oraz pozostałe organizacje, realizujące dobrowolnie wychowanie fizyczne i sport.
   Podstawą do sporządzania planów szkoleniowych kadry instruktorskiej są:
   a) wytyczne Sekcji Sportowych GKKF w zakresie rozwoju danej dyscypliny sportu na lata 1956—60,
   b) rzeczywiste potrzeby koła, zespołu, zrzeszenia sportowego w zakresie kadry instruktorskiej,
   c) możliwości dalszego rozwoju w.f. i sportu w kole, zespole sportowym.

   Dokonana w tym celu analiza swego terenu ma wskazać potrzeby terenu, sprawdzić faktyczny stan przeszkolonej kadry instruktorskiej, poziom ruchu sportowego, ilość działających kół, zespołów, sekcji sportowych i ich możliwości dalszego rozwoju. Należy szczególną uwagę zwrócić na tereny najwięcej upośledzone pod względem ilości przeszkolonej i zatrudnionej kadry trenersko-instruktorskiej w poszczególnych dyscyplinach sportu. Tak np. w gimnastyce, lekkoatletyce i grach zespołowych należy wziąć pod uwagę jeszcze w dalszym ciągu przede wszystkim woj. woj: białostockie, lubelskie, olsztyńskie, koszalińskie, zielonogórskie, szczecińskie. Podobnie należy postępować w pozostałych dyscyplinach sportu, by szkolenie stało się jak najbardziej racjonalne, a przeszkoleni — odpowiednio w pracy wykorzystani.
2. Opracowując plan szkolenia kadry instruktorskiej należy zwrócić uwagę na dwa zasadnicze kierunki szkolenia:
   a) zabezpieczenie kadry dla potrzeb kół, zespołów sportowych w zakresie ogólnego przygotowania, niezbędnego do zdobycia odznaki „Sprawny do Pracy i Obrony" (szkolenie instruktorów III klasy),
   b) zabezpieczenie kadry dla potrzeb kół, zespołów sportowych w zakresie poszczególnych dyscyplin sportu, celem przygotowania członków koła, zespołu sportowego do startu w zawodach i zdobycia klas sportowych (szkolenie instruktorów II i I kl.).
3. Planem szkolenia kadry instruktorskiej należy objąć szkolenie instruktorów klasy I, II i III-ej.
4. Główny Komitet Kultury Fizycznej, biorąc pod uwagę stosunkowo duże zapotrzebowanie na kadrę instruktorską w terenie, ustala trzy formy szkolenia instruktorów: szkolenie skoszarowane, dochodzące i zaoczne.
   a) kursy skoszarowane — planują rady (zarządy) główne zrzeszeń sportowych, instancje centralne organizacji realizujących dobrowolnie w.f. i sport — dla kandydatów na instruktorów klasy I. Radzie Głównej LZS przysługuje ponadto prawo planowania kursów skoszarowanych dla instruktorów pozostałych klas. Plany te winny być uzgodnione z zarządem szkolenia kadr GKKF, który koryguje je na podstawie potrzeb poszczególnych województw.

b) kursy dochodzące i zaoczne planują Sekcje Sportowe W/St./Ł/KKF dla kandydatów na instruktorów klasy II. W odniesieniu do instruktorów klasy III szkolenie planują i organizują P/M/KKF i koła sportowe przy dużych zakładach pracy.

5. Planując szkolenie kadry instruktorskiej, należy uwzględnić:
a) dyscyplinę sportową,
b) rodzaj kursu i formę szkolenia,
c) miejsce i termin (czas trwania szkolenia),
d) ilość i ich jednostki sportowe (koło, zespół, zrzeszenie, KKF itp.),
e) odpowiedzialność za realizację kursu.

II. Realizacja szkolenia

6. Prawo organizacji szkolenia instruktorów posiadają:
a) Rady (Zarządy) Główne Zrzeszeń Sportowych i instancje centralne organizacji realizujących dobrowolnie wychowanie fizyczne i sport, dla kandydatów na instruktorów klasy I. Radzie Głównej LZS przysługuje ponadto prawo organizacji kursów dla instruktorów pozostałych klas.
b) Sekcje Sportowe W/St. i Ł/KKF dla kandydatów na instruktorów klasy II. (Sekcje Sportowe W/St. i Ł/KKF może powierzyć szkolenie instruktorów klasy II zainteresowanym zrzeszeniom).
c) P/M i Dz/KKF dla kandydatów na instruktorów klasy III-ej.

7. Realizacja szkolenia na kursach skoszarowanych, dochodzących i zaocznych winna przebiegać w oparciu o programy szkolenia instruktorów klasy I, II i III opracowane przez GKKF.
Organizator szkolenia obowiązany jest w oparciu o program GKKF opracować szczegółowy plan zajęć kursu z uwzględnieniem:
a) tematyki z rozbiciem na tezy,
b) rozkład dzienny zajęć,
c) wykładowców i miejsca.

W odniesieniu do szkolenia zaocznego oprócz doręczonego uczestnikowi kursu programu szkolenia, należy podać przy tematyce szkoleniowej również źródło, z którego uczestnik kursu może opanować wymagany materiał. Przygotowany w ten sposób materiał szkoleniowy, a także i jego realizacja, musi dać gwarancję uzyskania dobrych wyników szkolenia. Wynik szkolenia powinien obejmować szczegółowe wymagania, jakie stawia się przed absolwentem odnośnie jego sprawności osobistej, wiadomości teoretycznych ogólnych i specjalnych, wiadomości z zakresu metodyki nauczania danej dyscypliny i treningu, zakresu przygotowania absolwenta do prowadzenia określonego poziomu zajęć, zgodnie z uprawnieniami instruktora.

Tematy wchodzące w zakres programu szkolenia instruktorów I, II i III klasy:

Lp.	Temat	Ilość godzin		
		I kl.	II kl.	III kl.
1.	Zagadnienia ideologiczno-polityczne	16	4	4
2.	Struktura organizacji kultury fizycznej, jej cele i zadania oraz formy i metody realizacji.	12	4	6
3.	Kontrola lekarska w wychowaniu i sporcie, podstawy anatomii i fizjologii, fizjologia treningu, higiena, ochrona przed wypadkami i pierwsza pomoc	30	12	8
4.	Program praktyczno-metodyczny zajęć szkoleniowych na kursie dla instruktorów kl. III			
	a) organizacja i metoda szkolenia			6
	b) organizacja zawodów			4
5.	Część metodyczna i praktyczna w zakresie: gimnastyki, lekkoatletyki, pływania, gier sportowych (drobne gry ruchowe, koszykówka, piłka nożna, siatkówka), turystyki, jazdy na nartach lub łyżwach			50
6.	Programy praktyczno-metodycznych zajęć szkoleniowych na kursie dla instruktorów klasy II i I-ej	od 140 do 180	od 40 do 50	
	RAZEM:	od 198 do 238	od 60 do 70	78

Bardziej szczegółowa tematyka zajęć dla kursów instruktorskich poszczególnych dyscyplin sportu, uwzględniana jest w programach GKKF.

8. **Kursy skoszarowane** mogą być organizowane w ośrodkach sportowych, które posiadają możliwie wygodne pomieszczenia dla uczestników kursu, niezbędne urządzenia sportowe i sprzęt sportowy, pomocniczo-naukowy, świetlicowy itp. oraz kadrę trenersko-instruktorską — jako warunek należytego przebiegu i wyniku szkolenia.

Kandydaci na kurs skoszarowany poza warunkami określonymi § 4 zarządzenia Nr 133 Przewodniczącego GKKF z dnia 31 grudnia 1955 r. muszą posiadać pisemną zgodę zainteresowanego W/St. i Ł/KKF wystawioną na wniosek rady okręgowej (zainteresowanej) zrzeszenia sportowego.

W/St. i Ł/KKF ma prawo wydać pisemną zgodę tylko tym kandydatom, którzy oprócz przewidzianych warunków posiadają doskonałe przygotowanie techniczne wysoki poziom polityczny, zdolności pedagogiczne, zapał, energię, wytrwałość w pracy i należyte zdyscyplinowanie.

Kandydaci nie posiadający pisemnej zgody terytorialnie właściwego WKKF, nie mogą być przyjęci na centralny kurs skoszarowany. Dotyczy to przede wszystkim kandydatów na instruktorów klasy I-szej.

9. **Kursy dochodzące** mogą być organizowane w każdym środowisku, które dysponuje niezbędnymi warunkami (np. sala, boisko, stadion, basen, sprzęt sportowy itp.) gwarantującymi prawidłowy przebieg i wyniki szkolenia. Kadra trenersko-instruktorska może być miejscowa lub dochodząca.

Ilość uczestników kursu dochodzącego może być nie mniejsza jak 6 osób. Uczestnicy ci winni spełnić warunki określone Zarządzeniem Nr 133 Przewodniczącego GKKF z dnia 31 grudnia 1955 r. Ponadto muszą wykazać się zdyscyplinowaniem, zdolnościami pedagogicznymi, wytrwałością w pracy i pilnością. Kandydatów kursów dochodzących typuje koło (zespół) sportowy w porozumieniu z miejscowym aktywem istniejących organizacji zakładu pracy i popiera wnioskiem zainteresowana rada okręgowa (równorzędna) zrzeszenia sportowego.

Wykłady na kursie dochodzącym należy organizować 3 do 4 razy w tygodniu po 2 do 3 godzin zajęć w godzinach popołudniowych po pracy zawodowej.

10. **Kursy zaoczne** z końcowym seminarium skoszarowanym (2—4 dni) mogą być organizowane dla wszystkich kandydatów, którzy z uzasadnionych przyczyn nie mogli wziąć udziału w szkoleniu dochodzącym (np. brak w tym środowisku poprzedniej ilości kandydatów do szkolenia dochodzącego, zbyt duża odległość zamieszkania od miejsca organizacji kursu dochodzącego, popołudniowa praca zawodowa itp.) a posiadają warunki samodzielnego studiowania (np. możliwość korzystania z obecności trenera lub instruktora, z urządzeń i sprzętu sportowego, dostępny materiał szkoleniowy w postaci podręczników, skryptów, referatów itp.) i spełniają warunki określone zarządzeniem Nr 133 Przewodniczącego GKKF z dnia 31. XII. 1955 r. oraz wyróżniają się pewnymi zdolnościami pedagogicznymi, pilnością, zdyscyplinowaniem i wytrwałością w pracy zawodowej i sportowej.

Kandydatów tych typuje koło, zespół sportowy w porozumieniu z aktywem istniejących na zakładach pracy organizacji i popiera zainteresowana rada okręgowa (równorzędna) zrzeszenia sportowego.

11. **Kadra instruktorsko-trenerska,** zaangażowana na kursie szkoleniowym powinna być w miarę możliwości wysoko kwalifikowana zarówno pod względem fachowym jak i pedagogicznym, posiadająca znajomość zasad wychowywania w duchu moralności socjalistycznej.

Jako minimum posiadanych przez kadrę instruktorską kwalifikacji niezbędnych przy angażowaniu jej na kursy do zajęć sportowych, wymagane winno być:
a) na kursach instruktorów klasy III: dyplom technikum WF lub świadectwo ukończenia kursu III stopnia Min. Oświaty, względnie stopień instruktora klasy I (przy angażowaniu dla prowadzenia zajęć w jednej dyscyplinie sportowej).
b) na kursach dla instruktorów klasy II: dyplom WSWF (AWF),technikum WF lub świadectwo ukończenia kursu III stopnia Min. Oświaty względnie stopień instruktora klasy I danej specjalizacji,

c) na kursach dla instruktorów klasy I: dyplom WSWF (AWF), technikum WF ze specjalizacją w danej dyscyplinie, tytuł trenera II klasy. W uzasadnionych tylko wypadkach (np. brak chwilowo trenera), stopień instruktora klasy I.

W zakresie przedmiotów ogólnych — wykładowcami powinny być osoby posiadające co najmniej podstawowe wiadomości z danej dziedziny zagadnień.

12. Skład kadry prowadzącej zajęcia na kursach winien być zatwierdzony każdorazowo przez Prezydium właściwego terenowego Komitetu Kultury Fizycznej.

W odniesieniu do kursów centralnych kadrę trenersko-instruktorską zatwierdza jednorazowo Zarząd Szkolenia kadr GKKF.

III. Weryfikacja

13. Za sprawne przeprowadzenie weryfikacji odpowiedzialny jest W/St. i Ł/KKF i zainteresowany P/M i Dz./KKF oraz rady okręgowe (równorzędne) zrzeszeń sportowych.

Prezydia zainteresowanych Komitetów Kultury Fizycznej, powołują na czas trwania weryfikacji komisję weryfikacyjną, w skład której wchodzą:

na szczeblu wojewódzkim:

— starszy inspektor wyszkolenia sportowego W/St. i Ł/KKF jako przewodniczący komisji,
inspektor wyszkolenia sportowego WKKF odpowiedzialny za sprawy szkolenia kadr,
oraz trener — działacz sportowy (na okres weryfikacji w danej dyscyplinie sportu);

na szczeblu powiatowym:

— członek komitetu P/M Dz./KKF jako przewodniczący komisji.
nauczyciel w.f. szkoły średniej — działacz sportowy,
oraz przewodniczący komisji kontrolnej SPO.

14. Weryfikacja powinna przebiegać dyscyplinami w kolejności ustalonej przez komisję weryfikacyjną. Nie dotyczy to weryfikacji na szczeblu powiatowym.

15. Komisja weryfikacyjna rozpatruje wnioski wszystkich zainteresowanych, którzy złożą:

a) podanie o nadanie stopnia,
b) książeczkę instruktorską, potwierdzającą posiadany dotychczas stopień,
c) wniosek zrzeszenia (koła) popierający prośbę zainteresowanego.

Brak jednego z wymienionych załączników jest podstawą dla komisji weryfikacyjnej do odrzucenia wniosku petenta.

16. Zrzeszenia (koła) sportowe wystawiają wniosek tylko tym zainteresowanym weryfikacją, którzy prowadzą systematycznie zajęcia w kole, zespole sportowym.

17. Komisja weryfikacyjna rozpatrując wniosek petenta winna wziąć pod uwagę:

a) dotychczas posiadany stopień,
b) staż pracy instruktorskiej,
c) przygotowanie techniczne,
d) poziom polityczny,
e) zdyscyplinowanie, wytrwałość w pracy,
f) zdolności pedagogiczne,
g) przydatność do dalszej pracy instruktorskiej.

18. Dotychczasowi instruktorzy sportu, nie spełniający wymienionych w punkcie 17 warunków, nie mogą uzyskać stopnia instruktora klasy I. Dotyczy to również dotychczasowych pomocników instruktorów, ubiegających się o stopień instruktora klasy II.

19. Osoby prowadzące zajęcia instruktorskie w kole, zespole sportowym nie posiadające stopnia instruktorskiego, mają prawo przystąpić do egzaminu kwalifikacyjnego w terminie do dnia 31 maja 1956 r.

20. Egzaminy kwalifikacyjne przeprowadzą komisje weryfikacyjne w składzie poszerzonym.

Dodatkowy skład komisji weryfikacyjnej na okres egzaminów kwalifikacyjnych ustala każdorazowo przewodniczący komisji weryfikacyjnej w zależności od potrzeby.

21. Egzamin kwalifikacyjny dla kandydatów na instruktorów III, II i I klasy obejmuje zagadnienia wchodzące w zakres programu szkolenia tych stopni, podany w punkcie 7 niniejszej instrukcji.

22. Podstawą rozpatrywania podań o dopuszczenie do egzaminu kwalifikacyjnego jest wniosek zrzeszenia (koła) sportowego, popierający prośbę zainteresowanego.

23. Prawo ubiegania się o dopuszczenie do egzaminu kwalifikacyjnego posiadają również dotychczasowi instruktorzy w.f. i pomocnicy instruktorów sportu, ubiegający się o stopień wyższy od formalnie przysługującego im zgodnie z § 12, pkt. 2 zarządzenia Nr 133 Przewodniczącego GKKF z dnia 31 grudnia 1955 r.

24. Dotychczasowi instruktorzy wychowania fizycznego I klasy przeszkoleni na kursie rocznym przy AWF lub WSWF, nie posiadający specjalizacji w stopniu dotychczasowego instruktora sportu, a prowadzący zajęcia szkoleniowe w jednej z dyscyplin sportu, mają prawo na równi z innymi ubiegać się drogą egzaminu kwalifikacyjnego o stopień instruktora klasy II lub I w danej dyscyplinie sportowej.

Dotyczy to również absolwentów wyższej i średniej szkoły wychowania fizycznego, którzy ukończyli studia czy naukę bez specjalizacji w stopniu instruktora, a prowadzą zajęcia szkoleniowe w jednej z dyscyplin sportu.

25. Instruktorzy, którzy w wyniku weryfikacji otrzymali stopień zgodnie z zasadą ustaloną § 12 pkt. 2 zarządzenia Nr 133 Przewodniczącego GKKF z dnia 31 grudnia 1955 r. staż pracy instruktorskiej zalicza się od momentu nadania poprzedniego stopnia. Wszystkim pozostałym instruktorom liczy się od momentu nadania stopnia drogą weryfikacji.

IV. Ewidencja kadry instruktorskiej.

Cel ewidencji:

a) zaprowadzenie aktualnej statystyki przeszkolonej i zatrudnionej kadry instruktorskiej,
b) planowe nasycenie terenu przeszkolonym aktywem instruktorskim,
c) systematyczne doszkolenie przeszkolonej i zatrudnionej kadry instruktorskiej,
d) prowadzenie kontroli przeszkolonej i zatrudnionej kadry instruktorskiej,
e) planowe szkolenie nowej kadry instruktorskiej.

26. **Zasady ewidencjonowania.**

Dla wprowadzenia jednolitego systemu ewidencji i statystyki przeszkolonej i zatrudnionej kadry instruktorskiej, wszystkie KKF, zrzeszenia sportowe, CRZZ, LPŻ prowadzą ewidencję przeszkolonej i zatrudnionej kadry instruktorskiej, działającej na podległym sobie terenie:

a) GKKF prowadzi w zasięgu krajowym zestawienie liczbowe kadry instruktorskiej z podziałem na stopnie i dyscypliny sportu, województwa i zrzeszenia,
b) WKKF-y, St. i ŁKKF ewidencjonują instruktorów klasy I i II oraz prowadzą zestawienia liczbowe instruktorów klasy III z rozbiciem na powiaty i zrzeszenia,
c) P/M i Dz./KKF-y ewidencjonują instruktorów klasy III oraz prowadzą wykaz imienny instruktorów klasy II i I, pracujących na ich terenie, z rozbiciem na dyscypliny sportowe, koła (zespoły),
d) koła sportowe, LZS-y, SKS-y prowadzą u siebie wykazy przeszkolonych i zatrudnionych instruktorów swego koła,
e) rady okręgowe (równorzędne) zrzeszeń sportowych ewidencjonują przeszkoloną i zatrudnioną kadrę instruktorską swego terenu,
f) zrzeszenia sportowe i pozostałe organizacje na szczeblu centralnym prowadzą w zasięgu centralnym zestawienie liczbowe przeszkolonej i zatrudnionej kadry instruktorskiej z rozbiciem na stopnie, dyscypliny sportowe i rady okręgowe (równorzędne) swego pionu.

27. **Obieg dokumentów dotyczących nadania stopni instruktorskich.**

a) Osoby ubiegające się o stopień instruktorski, składają w radzie koła sportowego podanie o nadanie stopnia (wzór Nr SJ-1/54),dwie fotografie, posiadane zaświadczenia (świadectwa) z odbytych kursów,
b) Rada Koła opiniując przesyła podanie wraz z załącznikiem do nadrzędnej instancji (rady okręgowej) zrzeszenia, która dołączając swoją opinię przesyła z kolei do WKKF.
Podanie o nadanie stopnia instruktora klasy III rada koła przesyła do swego terenowego P/M, Dz./KKF.
c) Zainteresowana sekcja sportowa W/St. i Ł/KKF po rozpatrzeniu podania w porozumieniu z zainteresowanym inspektorem wyszkolenia sportowego W/St. i Ł/KKF stawia swój wniosek do Przewodniczącego W/St. i Ł/KKF o nadanie odpowiedniego stopnia instruktorskiego.

W wypadku negatywnego rozpatrzenia przez sekcję podania, należy niezwłocznie powiadomić o decyzji zainteresowaną radę okręgową (równorzędną) zrzeszenia sportowego. W odniesieniu do instruktora klasy III, wniosek o nadanie stopnia instruktora klasy III rozpatruje i zatwierdza P/M Dz./KKF.

d) Przed rozpatrywaniem podań o nadanie stopnia instruktorskiego, należy sprawdzić czy kandydat odbył trzymiesięczną praktykę instruktorską. Nie dotyczy to kandydatów ubiegających się o stopień instruktorski drogą egzaminów kwalifikacyjnych.

28. **System założenia i prowadzenia ewidencji.**

a) Wszystkie zrzeszenia i pozostałe organizacje szkolące kadrę instruktorską na kursach skoszarowanych centralnie, prowadzą w swych ośrodkach książkę ewidencyjną kursów (wzór Nr SJ-5/54). Ośrodki te w terminie 5 dni po zakończeniu kursu przesyłają do zainteresowanych KKF wyciąg z księgi ewidencyjnej kursu (wzór Nr SJ-6/54).

b) KKF-y otrzymany wyciąg z księgi ewidencyjnej kursu przechowują w odpowiednich aktach kadry instruktorskiej jako niezbędny dokument przy rozpatrywaniu podania zainteresowanego o nadanie stopnia,

c) KKF-y prowadzą u siebie kartotekę przeszkolonych i zatrudnionych instruktorów:
W/St. i Ł/KKF prowadzą kartotekę dla instruktorów klasy II i I. P/M i Dz./KKF prowadzą kartotekę dla instruktorów klasy III.

d) Kartoteka zatrudnionej i przeszkolonej kadry instruktorskiej zawiera karty ewidencyjne (wzór Nr SJ-2/54), ułożone w porządku alfabetycznym i wypełnione zgodnie z rubrykami. Każda karta ewidencyjna posiada numer identyczny z numerem książki instruktorskiej (wzór Nr SJ-4/54).

e) Podstawą wypełnienia i włączenia karty ewidencyjnej do kartoteki jest decyzja Przewodniczącego KKF o nadaniu stopnia.

f) Kartę ewidencyjną wypełnia się w 2 egzemplarzach na podstawie dokumentów uprawniających do nadania stopnia.

Jedną kartę wraz ze zdjęciem włącza się do swojej kartoteki, drugą wraz z wypełnioną książką instruktorską przesyła do zainteresowanej rady okręgowej (równorzędnej) zrzeszenia sportowego.

Odnośnie instruktorów klasy III P/M i Dz./KKF kartę ewidencyjną przesyła do zainteresowanej rady okręgowej (równorzędnej) zrzeszenia, zaś książeczkę instruktorską do zainteresowanego koła.

W/St. i Ł/KKF wykaz zatwierdzonych instruktorów klasy II i I przesyła do zainteresowanego P/M i Dz./KKF, wykaz zatwierdzonych instruktorów klasy III przesyła do W/St. i Ł/KKF.

g) Rada okręgowa (równorzędna) zrzeszenia sportowego, otrzymaną kartę ewidencyjną włącza do swojej kartoteki, zaś książeczkę instruktorską przesyła podległej sobie radzie koła, w którym właściciel książeczki pracuje.

h) Rada koła otrzymaną książeczkę instruktorską wręcza zainteresowanemu instruktorowi podczas uroczystości, akademii lub ogólnego zebrania koła.

29. **Aktualizacja ewidencji.**

a) Wszelkie zmiany zachodzące w zakresie objętym rubrykami karty ewidencyjnej, winny być wciągane do kart ewidencyjnych natychmiast po ich zatwierdzeniu, a wszelkie jednostki zainteresowane o tych zmianach zawiadamiane.

Szczególnie ważnym dla aktualizacji kart ewidencyjnych jest moment zgłoszenia się przeszkolonych do przedłużenia ważności książeczki w KKF.

Przedłużenie książeczki instruktorskiej odnotowuje się w karcie ewidencyjnej i w tejże książeczce na str. 20.

b) Każde zgłoszenie się przeszkolonego i pracującego instruktora należy wykorzystać do aktualizacji jego karty ewidencyjnej — we wszystkich kartotekach i wykazach.

c) W przypadku niezgłoszenia się przeszkolonego do przedłużenia terminu ważności książeczki instruktorskiej, zrzeszenia i KKF winny ustalić przyczyny niezgłoszenia się i odpowiednio do tego ustosunkować się.

d) Instruktorzy obowiązani są zgłaszać swoje przybycie na nowe miejsce pracy sportowej we właściwym KKF, zaś koło sportowe do którego zgłosił się instruktor zobowiązane jest powiadomić o tym radę okręgową (równorzędną) swego zrzeszenia. Terenowy P/M i Dz./KKF obowiązany jest powiadomić miejscowy W/St. i Ł/KKF o wszelkich zachodzących na jego terenie zmianach.

W wypadku, gdy przeszkolony zgłosił się z terenu innego województwa, obecnie zainteresowany WKKF na podstawie zawiadomienia P/M Dz./KKF lub zrzeszenia, zapotrzebowuje z WKKF, na terenie którego przeszkolony wykonywał poprzednio swoje czynności instruktorskie, jego kartę ewidencyjną.

e) WKKF na terenie którego przeszkolony wykonywał poprzednie swoje czynności instruktorskie, po otrzymaniu zapotrzebowania, wycofując kartę ewidencyjną przeniesionego z właściwej rady okręgowej (równorzędnej) zrzeszenia czy P/M Dz./KKF i swojej kartoteki i przesyła je wraz z przynależnymi załącznikami do WKKF na terenie którego przeniesiony zgłosił się do pracy.

f) WKKF po otrzymaniu zapotrzebowanej karty ewidencyjnej (w 2 egzemplarzach) odnotowuje w książeczce przeszkolonego jego przeniesienie, włącza jego kartę ewidencyjną ze zdjęciem do swojej kartoteki, zaś drugi egzemplarz przesyła do właściwej rady okręgowej (równorzędnej) zrzeszenia czy P/M Dz./KKF, w zależności od stopnia instruktorskiego.

30. **Książeczka instruktorska**

a) Książeczkę instruktorską otrzymują instruktorzy klasy III, II i I po nadaniu stopnia przez Przewodniczącego KKF.

b) Książeczka instruktorska jest dowodem nadanego stopnia instruktorskiego i uprawnia do pracy instruktorskiej.

c) Odebranie książeczki instruktorskiej przeszkolonemu i pozbawienie praw instruktorskich może nastąpić na podstawie uchwały Komitetu KKF na wniosek sekcji sportowej KKF lub zrzeszenia:
w odniesieniu do instruktora klasy III, na podstawie uchwały Komitetu P/M i Dz./KKF,
w odniesieniu do instruktorów klasy II i I, na podstawie uchwały Komitetu W/St. i Ł/KKF.

d) Podstawą odebrania książeczki instruktorskiej są wykroczenia i niegodne postępowanie, dyskwalifikujące instruktora jako działacza sportowego i wychowawcę młodzieży. Podstawą odebrania książeczki instruktorskiej może być również nie udzielanie się w pracy jako instruktor w zrzeszeniu, kole lub zespole sportowym, gdzie tego rodzaju praca winna być uważana i traktowana jako obowiązek każdego absolwenta kursu instruktorskiego.

e) Odebrane książeczki instruktorskie należy przechowywać w KKF.

g) Instruktor pozbawiony książeczki instruktorskiej nie może być zatrudniony jako instruktor w żadnym aparacie państwowym i społecznym, zrzeszeniu lub organizacji realizującej dobrowolnie i obowiązkowo wychowanie fizyczne i sport.

31. **Zaświadczenie ukończenia kursu.**
(wzór Nr SJ-3/54).

a) Zaświadczenie ukończenia kursu otrzymują instruktorzy wszystkich stopni, którzy ukończyli kurs instruktorski i złożyli egzamin z wynikiem pomyślnym.

b) Podstawą wydania zaświadczenia ukończenia kursu jest protokół komisji egzaminacyjnej kursu.

c) Zaświadczenie ukończenia kursu wydaje organizator kursu.

d) Zaświadczenie nie posiadające pieczęci okrągłej nie stanowi ważności dokumentu.

e) wydanie zaświadczeń absolwentom kursu winno nastąpić natychmiast po ukończeniu egzaminu w chwili zakończenia kursu.

32. **Obowiązujące wzory druków ewidencyjnych kadry instruktorskiej.**

a) Podanie o nadanie stopnia (wypełnia kandydat na stopień instruktorski) wzór Nr SJ-1/54.
b) Karta ewidencyjna (wypełnia KKF) wzór Nr SJ-2/54.
c) Zaświadczenie ukończenia kursu (wystawia organizator kursu) wzór nr SJ=3/54.
d) Książeczka instruktorska (wystawia KKF) wzór Nr SJ-4/54.
e) Księga ewidencyjna kursu (prowadzą organizatorzy kursów skoszarowanych szczebla centralnego w ośrodkach lub instancji wzór Nr SJ-5/54.
f) Wyciąg z księgi ewidencyjnej kursu (wysyłają do KKF ośrodki szkolenia centr. lub instancji central. organiz. kurs.) wzór Nr SP-6/54.

V. Postanowienia końcowe.

33. Ministerstwo Obrony Narodowej i Zarząd Główny Zrzeszenia Sportowego „Gwardia" mają prawo nadania stopni instruktora klasy III i II na terenie swego działania. Sposób nadawania wymienionych stopni, tryb weryfikacji do-

tychczasowych instruktorów sportu oraz prowadzenie ewidencji kadry instruktorskiej określi osobne zarządzenie Ministerstwa Obrony Narodowej i zarządzenia Zarządu Głównego ZS Gwardia we własnym zakresie.

W odniesieniu do instruktora klasy I-szej obowiązują zarówno MON jak i ZG ZS Gwardia niniejsze przepisy i postanowienia zawarte w zarządzeniu Nr 133 Przewodniczącego GKKF z dnia 31 grudnia 1955 r.

34. Odznaka „Społeczny Instruktor Sportu".

Społeczni instruktorzy sportu mają prawo noszenia odznaki „Społeczny Instruktor Sportu".

Odznaka posiada dwa stopnie, a mianowicie:

— odznaka „Społeczny Instruktor Sportu",

— odznaka „Społeczny Instruktor Sportu" honorowa.

Odznakę zwykłą otrzymuje instruktor łącznie z książeczką instruktorską.

Odznakę honorową nadaje Przewodniczący WKKF, ŁKKF, St. KKF na wniosek Koła, zespołu sportowego zaopiniowany odnośnie instruktorów III kl. przez właściwy P/M/KKF instruktorom:

a) posiadającym wybitne osiągnięcia w pracy wyszkoleniowej i wychowawczej,

b) posiadającym co najmniej 3 letni staż społecznej pracy sportowej,

c) wykazującym się przekazywaniem swoich wiadomości i doświadczeń innym instruktorom.

Odznaki przydziela GKKF — na zapotrzebowanie WKKF bezpłatnie. Fakt wydania odznaki honorowej należy odnotować w książeczce instruktorskiej zainteresowanego.

35. Dla umożliwienia instruktorom korzystania z przysługującego im prawa wolnego wstępu na zawody, właściwe komitety kultury fizycznej obowiązane są wydać instruktorom karty wstępu.

Dyrektor Departamentu
TEODOR DOŁOWY

KOMUNIKAT Nr 7/56

Sekcji Lekkoatletyki WKKF
Aktualne rekordy lekkoatletyczne woj. szczecińskiego seniorów/ek (1955 r.)

Mężczyźni

Konkurencja	Wynik	Nazwisko i imię	Zrzeszenie	Data	Miejsce uzyskania
100 m	10,7	Kuśmierski Zbigniew	Kolejarz	10.07.55	Kluczborek
200 m	22.1	Kuśmierski Zbigniew	Kolejarz	22.07.55	Kluczborek
400 m	50.0	Potrzebowski Edmund	AZS	1.07.54	Poznań
800 m	1,50,0	Lewandowski Stefan	AZS	15.06.55	Belgrad
1.000 m	2,22,7	Lewandowski Stefan	AZS	15.07.55	Szczecin
1.500 m	3,43,4	Lewandowski Stefan	AZS	10.09.55	Budapeszt
2.000 m	6,03,0	Nowak Jan	Kolejarz	8.05.55	Szczecin
3.000 m	8,23,0	Lewandowski Stefan	AZS	20.11.55	Szczecin
5.000 m	15,17,2	Bryła Józef	Kolejarz	4.09.55	Szczecin
10.000 m	31.38.6	Bryła Józef	Kolejarz	21.10.55	Szczecin
1 godzina	16,329,6	Majcher Zbigniew	Włókniarz	30.10.55	Złocieniec
110 pł.	15.9	Witkowski Janusz	Budowlani	8.06.55	Wrocław
200 pł.	26.8	Niwiński Stanisław	Budowlani	2.10.54	Szczecin
400 pł.	58.8	Żelewski Roman	AZS	1.07.54	Wrocław
3.000 m z przeszk.	9,58.6	Budzyński Jan	AZS	53	Warszawa
4 × 100 m	44,0	(Janczewski, Leśniewski, Kuśmierski, Żujewicz)	Repr. Wojew.	9.06.55	Wrocław
4 × 400 m	3,25,2	(Żelewski, Kopacewicz, Lewandowski, Potrzebowski)	AZS	4.07.54	Poznań
3 × 1.000 m	7,38,6	(Kopacewicz, Lewandowski, Potrzebowski)	AZS	53	Szczecin
4 × 1.500 m	17,35,4		AZS	53	Wrocław
Sztafeta szwedzka	2,03,7	(Kociszewski, Klimek, Kuśmierski, Janczewski)	Kolejarz	16.10.55	Szczecin
Sztafeta olimp.	3,25,8		AZS	53	Wrocław
Skok w dal	6,77	Wojczuk Bogdan	Kolejarz	24.05.53	Szczecin
Trójskok	14,45	Tymosiewicz Zdzisław	AZS	3.07.55	Gdańsk
Skok wzwyż	1,85	Spychalski Leonard	AZS	21.06.53	Wrocław
Skok o tyczce	3.75	Bury Edmund	Start	11.09.54	Lublin
Kula 7,257 kg	13,94	Puchalski Mieczysław	Start	2.10.54	Szczecin
Dysk 2 kg	42,41	Puchalski Mieczysław	Start	24.07.55	Ustka
Młot 7,257 kg	48.50	Bobrowicz Olgierd	Kolejarz	7.08.55	Kluczborek
Oszczep 800 g.	52,51	Wiśniewski Zdzisław	AZS	15.09.49	Szczecin
Pięciobój	3211	Pachół Bolesław	AZS	17.10.53	Kraków
Dziesięciobój	5332	Pachół Bolesław	AZS	17-18.10.53	Kraków

Kobiety

Konkurencja	Wynik	Nazwisko i imię	Zrzeszenie	Data	Miejsce uzyskania
60 m	8.0	Sekulska Irena	Start	11.04.52	Szczecin
100 m	12,5	Sekulska Irena	Start	20.05.53	Szczecin
200 m	26,4	Minnicka Genowefa	Budowlani	51	Berlin
400 m	60,1	Baranowska Krystyna	Włókniarz	23.07.54	Warszawa
500 m	1,19,6	Minnicka Genowefa	Budowlani	51	Warszawa
800 m	2,24,2	Rewolińska Irena	AZS	16.07.55	Szczecin
80 pł.	13,0	Sekulska Irena	Start	25.08.54	Bydgoszcz
4 × 100 m	55,4	(Rzeczkowska, Rewolińska, Laszko, Błażejewska)	Repr. Wojew.	30.10.55	Szczecin
4 × 200 m	1,55,5	(Żak, Rewolińska, Trojanowska, Błażejewska)	Repr. Wojew	4.09.55	Szczecin

Konkurencja	Wynik	Nazwisko i imię	Zrzeszenie	Data	Miejsce uzyskania
skok w dal	5,18	Minnicka Genowefa	Budowlani	4.05.51	Szczecin
skok wzwyż	1,47	Fyda Renata	AZS	13.09.54	Płock
Kula 4 kg	11,58	Andrałojć Regina	Start	12.10.55	Toruń
Dysk 1 kg	35,19	Hoffman Wanda	LZS	21.10.55	Spała
Oszczep 600 g.	34,15	Dziopa Alicja	Zryw	30.09.55	Szczecin
Trójbój	131 p.	Minnicka Genowefa	Budowlani	50	Szczecin
Pięciobój	203 p.	Minnicka Genowefa	Budowlani	51	Szczecin

Zestawił:

Inspektor Dysc. Sport.
(Klóska J.)

Przew. Kom. Klasyfik.
(Kostkowski Tadeusz)

KOMUNIKAT Nr 4/56

SEKCJI TENISA STOŁOWEGO WKKF

I. Liga Wojewódzka

Prezydium Sekcji Tenisa Stołowego WKKF zawiadamia, że uchwałą z dnia 26. I. 1956 r. postanowiło powiększyć Wojewódzką ligę męską w tenisie stołowym do 10 drużyn t. j. z klasy „A" wchodzą 4 drużyny, które w ostatecznych rozgrywkach o mistrzostwo klasy „A" zajmą miejsca od 1 do 4.

II. Regulamin rozgrywek Ligi Wojewódzkiej

1. Termin

Rozgrywki Ligi Wojewódzkiej odbędą się w II rzutach: wiosennym w okresie od dnia 24. III. 56 do dnia 19. V. 1956 i jesiennym w okresie od dnia 18. VIII. 56 do dnia 28. X. 1956 w/g ścisłego terminarza rozgrywek.

2. Uczestnictwo

W rozgrywkach ligi woj. bierze udział 10 drużyn w skład których wchodzą:

1. TKS „Odra", Szczecin, al. Wojska Polskiego 127,
2. KS „Stal" Stocznia, Szczecin ul. Hutnicza 1,
3. KS „Kolejarz" Stargard, ZNTK ul. Boh. Stalingradu 33,
4. KS „Kolejarz" C. Hartwig, Szczecin, pl. Zwycięstwa 3,
5. AZS Szczecin, al. Niepodległości 30,
6. KS „Unia" przy Zakł. Włókien Sztucznych w Żydowcach oraz cztery drużyny, które w rozgrywkach o mistrzostwo klasy „A" zajmą miejsca od 1 — 4.

Warunkami uczestnictwa w mistrzostwach ligi wojewódzkiej są:

a) zgłoszenie do rozgrywek mistrzowskich drużyny kobiet,
b) zgłoszenie do rozgrywek mistrzowskich drużyny juniorów, które w tym okresie będą rozgrywały zawody w swoich klasach.

Zaznacza się, że niedopełnienie w/w warunków powoduje automatyczne wycofanie drużyny z dalszych rozgrywek ligi.

3. System rozgrywek i ocena wyników.

a) system rozgrywek „każdy z każdym" mecz i rewanż,

b) zawody wygrane — 2 pkt, przegrane 0 pkt, zawody nie rozstrzygnięte po 1 pkt dla obu drużyn.

c) o kolejności miejsc decyduje ilość zdobytych punktów, w wypadku równej ilości punktów trzech pierwszych drużyn o kolejności decyduje stosunek zwycięstw indywidualnych w wypadku dalszej równości stosunek setów i małych pkt. W wypadku równej ilości punktów dwóch pierwszych drużyn o kolejności decyduje dodatkowe spotkanie rozegrane na terenie neutralnym wyznaczonym przez STS WKKF.
O ile pierwsze dodatkowe spotkanie nie dało rezultatu po półgodzinnej przerwie rozegrane zostanie drugie dodatkowe spotkanie, w którym przy ewentualnym wyniku nie rozstrzygniętym o kolejności decyduje lepszy stosunek setów i ewentualnych małych punktów z tegoż spotkania. O dalszej kolejności miejsc decydują w każdym wypadku stosunek setów i małych punktów.

d) Drużyna zajmująca w rozgrywkach pierwsze miejsce jest drużynowym mistrzem województwa na rok 1956.
Drużyna zajmująca drugie miejsce jest wicemistrzem województwa na rok 1956.
Drużyny zajmujące po zakończeniu rozgrywek 9 i 10 miejsce spadają do klasy „A".
Drużyny mistrza i wicemistrza otrzymują dyplomy.

4. Udział zawodników w rozgrywkach.

Prawo udziału w rozgrywkach drużynowych mają zawodnicy zgłoszeni na kartach sztywnych „Zgłoszenie zawodnika" do Sekcji Tenisa Stołowego WKKF posiadający ważne badanie lekarskie wydane wyłącznie przez Poradnię Sportowo - Lekarską oraz ważną legitymację klasyfikacyjną.

W wypadku stwierdzonego braku chociażby jednego z w/w dokumentów u któregokolwiek zawodnika — drużyna oddaje punkty v. o. na korzyść drużyny przeciwnej.
Zawodnicy, którzy rozegrali 3 spotkania w klasie wyższej tracą prawo udziału w rozgrywkach klasy niższej.

5. Sprzęt sportowy

Zawodników obowiązuje strój sportowy. Nieprzestrzeganie niniejszego spowoduje niedopuszczenie drużyny do zawodów.

6. Kierownictwo

Rozgrywkami kierować będzie Komisja Sportowa Sekcji Tenisa Stołowego WKKF. Sędziów wyznaczać będzie Kolegium Sędziów Tenisa Stołowego WKKF.

7. Finanse

Drużyny rozgrywają zawody na koszt własny.

8. Przepisy końcowe

a) W rozgrywkach obowiązują przepisy gry w tenisa stołowego wydane przez Sport i Turystykę w 1954 r.

b) Sprawy sporne nie ujęte regulaminem rozstrzyga Kom. Sport. STS WKKF.

c) Do obowiązków gospodarzy spotkań (w terminarzu na I miejscu) należy:
— każdorazowo w terminie 6-ciu dni przed datą zawodów zawiadomić Sekcję T. S. WKKF oraz drużynę przeciwną o godzinie i miejscu zawodów,
— przygotować: na wyznaczoną godzinę stół, piłeczki do gry oraz 3 egz. protokołów i kalkę.
— dokonać wypłaty ryczałtu sędziowskiego bezpośrednio po odbytym spotkaniu.

III. Terminarz rozgrywek I-rundy.

24. III. 1956 r. (sobota)

24. III. 1956 (sobota)
Sparta „Odra" — IV
Stal Stocznia — III
Kolejarz Stargard — II
Kolejarz Hartwig — I
AZS — KS „Unia"

28. III. 1956
IV — KS „Unia"
I — AZS
II — Kolejarz Hartwig
III — Kolejarz Stargard
Sparta „Odra" — Stal Stocznia

14. IV. 1956
Stal Stocznia — IV
Kolejarz Stargard — Sparta „Odra"
Kolejarz Hartwig — III
AZS — II
KS „Unia" — I

21. IV. 1956
IV — I
II — KS „Unia"
III — AZS
Sparta „Odra" — Kolejarz Hartwig
Stal Stocznia — Kolejarz Stargard

26. IV. 1956
Kolejarz Stargard — IV
Kolejarz Hartwig — Stal Stocznia
AZS — Sparta „Odra"
KS „Unia" — III
I II

5. V. 1956
IV — II
III — I
Sparta „Odra" — KS „Unia"
Stal Stocznia — AZS
Kolejarz Stargard — Kolejarz Hartwig

12. V. 1956
Kolejarz Hartwig — IV
AZS — Kolejarz Stargard
KS „Unia" — Stal Stocznia
I — Sparta „Odra"
II — III

16. V. 1956
IV — III
Sparta „Odra" — II
Stal Stocznia — I
Kolejarz Stargard — KS „Unia"
Kolejarz Hartwig — AZS

26. V. 1956
AZS — IV
KS „Unia" — Kolejarz Hartwig
I — Kolejarz Stargard
II — Stal Stocznia
III — Sparta „Odra"

REGULAMIN

rozgrywek o mistrzostwo klasy „A" — mężczyzn w tenisie stołowym na rok 1956

1. Termin

Rozgrywki drużynowe o mistrzostwo klasy „A" rozegrane zostaną: I-runda wiosenna w okresie od dnia 8. IV. 1956 do dnia 27. VI. 1956, II-runda jesienna od dnia 16. IX. 1956 r. do dnia 17. XII. 1956 r. wg terminarza rozgrywek.

2. Uczestnictwo

W rozgrywkach udział weźmie 16 drużyn podzielonych na 2 grupy. Podział drużyn na grupy oraz terminarz rozgrywek podany zostanie w terminie późniejszym po zakończeniu rozgrywek o wejście do „A" klasy.

3. System rozgrywek i ocena wyników

a) system rozgrywek „każdy z każdym" mecz i rewanż.
b) zawody wygrane — 2 pkt, przegrane 0 pkt, zawody nie rozstrzygnięte po 1 pkt. dla obu drużyn.
c) o kolejności miejsc decyduje ilość zdobytych punktów, w wypadku równej ilości punktów trzech pierwszych drużyn o kolejności decyduje stosunek zwycięstw indywidualnych a w wypadku dalszej równości stosunek setów i małych pkt. W wypadku równej ilości punktów dwóch pierwszych drużyn o kolejności decyduje dodatkowe spotkanie rozegrane na terenie neutralnym wyznaczonym przez STS WKKF. O dalszej kolejności miejsc decydują w każdym wypadku stosunek setów i małych punktów.
d) Drużyny zajmujące w rozgrywkach pierwsze miejsca w swoich grupach awansują do ligi wojewódzkiej. W celu wyłonienia mistrza „A" klasy drużyny te rozegrają między sobą spotkanie dodatkowe na neutralnym terenie wyznaczonym przez STS WKKF. Zwycięska drużyna jest drużynowym mistrzem „A" klasy na rok 1956. Drużyna zajmująca drugie miejsce jest wicemistrzem „A" klasy na rok 1956.
Obydwie drużyny otrzymują dyplomy. Drużyny zajmujące po zakończeniu rozgrywek 7 i 8 miejsca w swoich grupach spadają do „B" klasy.

4. Udział zawodników w rozgrywkach

Prawo udziału w rozgrywkach drużynowych mają zawodnicy zgłoszeni na indywidualnych kartach „zgłoszenia zawodnika do zawodów" do STS WKKF posiadający ważne badanie lekarskie wydane wyłącznie przez Poradnię Sportowo - Lekarską oraz legitymację klasyfikacyjną. W wypadku stwierdzenia braku chociażby jednego z w/w dokumentów u któregokolwiek zawodnika — drużyna oddaje punkty v. o. na korzyść przeciwnika. Zawodnicy, którzy rozegrali 3 spotkania w klasie wyższej tracą prawo udziału w rozgrywkach klasy niższej.

5. Sprzęt sportowy

Zawodników obowiązuje strój sportowy. Nieprzestrzeganie niniejszego spowoduje niedopuszczenie drużyny do zawodów.

6. Kierownictwo

Rozgrywkami kierować będzie Komisja Sportowa Sekcji Tenisa Stołowego WKKF.
Sędziów wyznaczać będzie Kolegium Sędziów Tenisa Stołowego WKKF.

7. Finanse

Drużyny rozgrywają zawody na koszt własny.

8. Przepisy końcowe

a) W rozgrywkach obowiązują przepisy gry tenisa stołowego wydane przez Sport i Turystykę w roku 1954.
b) Sprawy sporne nie ujęte regulaminem rozstrzyga Kom. Sport. Sekcji Tenisa Stołowego WKKF.
c) Do obowiązków gospodarzy spotkań (w terminarzu rozgrywek na I miejscu) należy:
— każdorazowo w terminie 6-ciu dni przed datą zawodów zawiadomić Sekcję Tenisa Stołowego WKKF oraz drużynę przeciwną o godzinie i miejscu zawodów,
— przygotować na wyznaczoną godzinę stół, piłeczki do gry oraz 3 egz. protokołów i kalkę.
— dokonać wypłaty ryczałtu sędziowskiego bezpośrednio po odbytym spotkaniu.
d) Drużyny, które trzykrotnie nie stawią się do rozgrywek zostaną z dalszych wycofane.

REGULAMIN

rozgrywek o drużynowe mistrzostwo I Ligi Juniorów na rok 1956.

1. Termin

Rozgrywki I Ligi Juniorów odbędą się w II rzutach: wiosennym w okresie od dnia 22. III. 1956 do dnia 16. V. 1956 roku i jesiennym w okresie od dnia 26. IX. 56 do dnia 21. XI. 1956 r. w/g ścisłego terminarza rozgrywek.

2. Uczestnictwo

W rozgrywkach I Ligi Juniorów udział biorą następujące drużyny:

1. „Kolejarz" Stargard przy ZNTK, ul. Boh. Stalingradu 33,
2. „Kolejarz" przy Centr. Zarz. Ryb. Morsk. Szczecin, Wały Chrobrego 1,
3. „Kolejarz" Hartwig, Szczecin, Pl. Zwycięstwa 3,
4. AZS Szczecin, Al. Niepodległości 30,
5. KS „Unia" przy Szcz. Zakł. Włókien Sztucznych w Żydowcach,
6. „Sparta" — Odra, Szczecin, Al. Wojska Polskiego 127,
7. „Stal" Stocznia, Szczecin, ul. Hutnicza 1, oraz juniorzy drużyn awansujących do Ligi Wojewódzkiej, które zajmą po zakończeniu rozgrywek o drużynowe mistrzostwo „A" klasy miejsca od 1 do 4.

3. System rozgrywek i ocena wyników

a) system rozgrywek „każdy z każdym" mecz i rewanż,
b) Zawody wygrane — 2 pkt., przegrane 0 pkt. Zawody nie rozstrzygnięte po 1 pkt dla obu drużyn.
c) o kolejności miejsc decyduje ilość zdobytych punktów, w wypadku równej ilości punktów trzech pierwszych drużyn o kolejności decyduje stosunek zwycięstw indywidualnych w wypadku dalszej równości stosunek setów i małych pkt. W wypadku równej ilości punktów dwóch pierwszych drużyn o kolejności decyduje dodatkowe spotkanie rozegrane na terenie neutralnym wyznaczonym przez STS WKKF. O kolejności dalszych miejsc decydują w każdym wypadku — ilość zdobytych punktów, setów i małych punktów.
d) Drużyna zajmująca w rozgrywkach pierwsze miejsce jest drużynowym mistrzem województwa na rok 1956 i zostanie dopuszczona do rozgrywek o wejście do „A" klasy.
Drużyna zajmująca drugie miejsce jest wicemistrzem województwa na rok 1956.
Drużyny mistrza i wicemistrza otrzymują dyplomy.
Drużyny, które po zakończeniu rozgrywek zajmą 9 i 10 miejsce spadają do II ligi Juniorów.

4. Udział zawodników w rozgrywkach

Prawo udziału w rozgrywkach drużynowych juniorów mają zawodnicy rocznika 1938 i wyżej t. j. 1939, 1940 itd. Zawodnicy muszą być zgłoszeni na kartach sztywnych do Sekcji Tenisa Stołowego WKKF i do zakończenia I rundy rozgrywek w posiadaniu ważnego badania lekarskiego wydanego przez Poradnię Sportowo - Lekarską.

5. Przepisy końcowe

a) Rozgrywkami kierować będzie Komisja Sportowa STS WKKF. Sędziów wyznaczać będzie Kolegium Sędziów TS WKKF,
b) Sprawy sporne nie ujęte regulaminem rozstrzyga Kom. Sport. STK WKKF.
c) Do obowiązków gospodarzy (w terminarzu na I miejscu) należy:
— każdorazowo w terminie 6-ciu dni przed zawodami zawiadomić Sekcję TS WKKF oraz drużynę przeciwną o godzinie i miejscu zawodów,
— przygotować: stół, piłeczki do gry oraz 3 egz. protokółów i kalkę,
— dokonać wypłaty ryczałtu sędziowskiego bezpośrednio po odbytym spotkaniu.
d) Drużyny rozgrywają zawody na koszt własny.
e) W wypadku oddania punktów v. o. na skutek niestawienia się do zawodów dwukrotnie drużyna zostaje wycofania z dalszych rozgrywek wraz z męską biorącą udział w rozgrywkach Ligi Wojewódzkiej.
f) W rozgrywkach obowiązują przepisy gry tenisa stołowego wydane przez Sport i Turystykę w 1954 roku.

I. Terminarz rozgrywek I-rundy

21. III. 1956 (środa)

Sparta Odra	—	Kolejarz CZRM
Stal Stocznia	—	III
Kolejarz Stargard	—	II
Kolejarz Hartwig	—	I
AZS	—	KS „Unia"

28. III. 1956

III	—	KS „Unia"
I	—	AZS
II	—	Kolejarz Hartwig
Kolejarz CZRM	—	Kolejarz Stargard
Sparta Odra	—	Stal Stocznia

4. IV. 1956

Stal Stocznia	—	III
Kolejarz Stargard	—	Sparta Odra
Kolejarz Hartwig	—	Kolejarz CZRM
AZS	—	II
KS Unia	—	I

11. IV. 1956

III	—	I
II	—	KS „Unia"
Kolejarz CZRM	—	AZS
Sparta Odra	—	Kolejarz Hartwig
Stal Stocznia	—	Kolejarz Stargard

18. IV. 1956

Kolejarz Stargard	—	III
Kolejarz Hartwig	—	Stal Stocznia
AZS	—	Sparta Odra
KS Unia	—	Kolejarz CZRM
I	—	II

25. IV. 1956

III	—	II
Kolejarz CZRM	—	I
Sparta Odra	—	KS „Unia"
Stal Stocznia	—	AZS
Kolejarz Stargard	—	Kolejarz Hartwig

2. V. 1956

Kolejarz Hartwig	—	III
AZS	—	Kolejarz Stargard
KS Unia	—	Stal Stocznia
I	—	Sparta Odra
II	—	Kolejarz CZRM

9. V. 1956

III	—	Kolejarz CZRM
Sparta Odra	—	II
Stal Stocznia	—	I
Kolejarz Stargard	—	KS „Unia"
Kolejarz Hartwig	—	AZS

16. V. 1956

AZS	—	III
KS Unia	—	Kolejarz Hartwig
I	—	Kolejarz Stargard
II	—	Stal Stocznia
Kolejarz CZRM	—	Sparta Odra

Uwaga: W wypadku awansu drużyny Stali Stoczni do „A" klasy ujęte spotkania w terminarzu rozgrywek wypadają, a drużyny przeciwne w dniu tym będą pauzować.

W wypadku gdy do Ligi Wojewódzkiej zaawansuje drużyna posiadająca już drużynę juniorów numeracja drużyn w terminarzu ligi juniorów pozostanie bez zmian.

REGULAMIN

indywidualnych mistrzostw Woj. Juniorów i Juniorek oraz gier mieszanych i podwójnych w tenisie stołowym na rok 1956

1. Cel zawodów

W szlachetnej rywalizacji sportowej przez podniesienie poziomu tenisa stołowego, przyczynić się do rozpowszechnienia tej dyscypliny sportowej wśród najmłodszych sportowców.

2. Termin

Mistrzostwa odbędą się w dniu 18 marca 1956 r. o godz. 10-tej.

3. Uczestnictwo

W indywidualnych mistrzostwach juniorów i juniorek startują zawodnicy(czki) urodzeni w roku 1938 i wzwyż zgłoszeni na indywidualnych kartach zawodniczych w STS WKKF Szczecin posiadający ważne badania lekarskie i BSPO.

PKKF-y mogą zgłosić dowolną ilość juniorek i juniorów.

4. Sposób przeprowadzenia

Zawody rozegrane zostaną systemem pucharowym do wyłonienia 4 zawodników(czek) którzy rozegrają finał systemem każdy z każdym. W spotkaniach juniorów do 1/8 obowiązują spotkania do dwóch wygranych setów od 1/8 obowiązują spotkania do 3-ch wygranych setów. W spotkaniach juniorek do 1/4 obowiązują spotkania do 2 setów wygranych od 1/4 obowiązują spotkania do 3-ch wygranych setów.

W grach podwójnych i mieszanych spotkania rozegrane zostaną wyłącznie systemem pucharowym aż do wyłonienia par mistrzowskich.

5. Nagrody

Zawodnicy(czki) zajmujący miejsca od 1—4 otrzymają dyplomy. Pary mistrzowskie i wice-mistrzowskie otrzymują dyplomy.

6. Zgłoszenia

Imienne zgłoszenia obowiązują do dnia 14 marca br. godz. 17.00 na adres Sekcji Tenisa Stołowego WKKF. Po w/w terminie żadne zgłoszenia nie będą przyjęte.

7. Finansowanie

Zawodnicy startują na koszt kół sportowych. Koszty organizacyjne zawodów (opłata sędziów, sali, itp.) pokrywa STS WKKF.

8. Przepisy końcowe

Wszelkie sprawy sporne rozstrzyga w czasie zawodów sędzia główny, delegowany przez STS WKKF.

W zawodach obowiązują przepisy gry tenisa stołowego GKKF.

Uczestników mistrzostw obowiązuje strój sportowy.

REGULAMIN

rozgrywek drużynowych mężczyzn o wejście do klasy A w Tenisie Stołowym na rok 1956.

1. Termin

Rozgrywki o wejście do klasy A odbędą się w dniu 11 marca bież. roku.

2. Uczestnictwo

Do rozgrywek dopuszczone zostały następujące drużyny:

1. Gwardia II KS Nr 3 przy I Kom. MO, Szczecin, Plac Zwycięstwa 1.
2. Kolejarz C „Hartwig" 2 — Szczecin, Pl. Zwycięstwa 3.
3. Budowlani Miastoprojekt II R.O. Budowlani, Szczecin, ul. Wielkopolska 16.
4. Zryw — Zas. Szkoła Bud. Okr. Szczecin, ul. Willowa 4.
5. Start — Spólnota Zbieraczy, Szczecin, ul. Mosiężna 15.
6. Sparta — Prezydium MRN Szczecin, Pl. Feliksa Dzierżyńskiego 1.
7. Gwardia I — Szczecin, ul. Stoisława 1.
8. AZS — Wyższa Szkoła Rolnicza — ul. Janosika.
9. Zryw — Technikum Energetyczne, Szczecin, ul. Racibora 60/61.
10. Sparta — Zakł. Sieci Elektr. Szczecin, ul. Malczewskiego.
11. Zryw — Technikum Drogowe — Szczecin, ul. Arkońska 1.
12. Start — RO Szczecin, ul. Wielka 7.
13. Start Goleniów —
14. Sparta II Gryfice
15. Sparta Ib Myślibórz
16. LZS Resko
17. LZS Stargard Łobeski, Zespół PGR Stargard Łobeski.
18. Sparta Polcargo — Szczecin, ul. Łasztowa 55.
19. Stal Stocznia — Szczecin, ul. Hutnicza 1 (juniorzy).
20. Sparta GZPD — Gryfice.

3. Miejsce rozgrywek

Rozgrywki o wejście do klasy „A" odbędą się w następujących grupach:

I. Grupa — Szczecin	organiz. Kolejarz C: Hartwig
II. Grupa — Szczecin	organizator Sparta Polcargo
III. Grupa — Stargard Łobeski	organizator LZS Starg. Łob.
IV. Grupa — Goleniów	organizator Start Goleniów
V. Grupa — Myślibórz	organizator Sparta Myślibórz

I Grupa

„Kolejarz" C. Hartwig II
„Zryw" Zas. Szkoła Bud. Okr.
„Sparta" Prez. MRN
„Start" Rada Okr.

II Grupa

„Sparta" Polcargo Szczecin
„Zryw" Techn. Energ.
LZS Resko
„Zryw" Techn. Drogowe

III Grupa

LZS Stargard Łobeski
„Start" Wspóln. Zbieraczy
AZS Wyższa Szkoła Roln.
„Sparta" Gryfice I b

IV Grupa

„Start" Goleniów
„Gwardia" II K.S. Nr 3
„Sparta" Zakł. Sieci Elektr.
„Sparta" GZPD Gryfice

V Grupa

„Sparta„ I b — Myślibórz
„Budowlani" Miastoprojekt II
„Stal" Stocznia (juniorzy)
„Gwardia" I

4. Sposób przeprowadzania

Rozgrywki przeprowadzone zostaną w jednym rzucie w 5 grupach.

W grupach drużyny rozgrywają spotkania „każdy z każdym".

5. Ocena wyników

Zawody wygrane — 2 pkt., przegrane — 0 pkt. Zawody nie rozstrzygnięte po 1 pkt dla obu drużyn.

O kolejności miejsc w grupach decyduje ilość zdobytych punktów. W wypadku równej ilości punktów, decyduje stosunek setów i małych punktów.

Drużyny, które zajmą w swych grupach I i II miejsce, awansują do klasy „A".

6. Sędziowie

Sędziów do sędziowania zawodów grupy I i II wyznaczy Kolegium Sędziów WKKF Szczecin.

Do sędziowania zawodów w grupie III wyznaczy: PKKF Łobez, do sędziowania zawodów w grupie IV wyznaczy: PKKF Goleniów, do sędziowania zawodów w grupie V wyznaczy: PKKF Myślibórz.

Wszyscy wyznaczeni główni sedziowie zawodów są zobowiazani w terminie 3 dni nadesłać do STS WKKF protokóły i sprawozdania z odbytych zawodów.

7. Organizacja

Odpowiedzialnymi za zorganizowanie zawodów są drużyny wymienione w punkcie 3 regulaminu jako organizatorzy zawodów.

Do obowiązków organizatorów należy:
a) przygotowanie sali, stołu i piłeczek do gry,
b) przygotować odpowiednią ilość protokółów,
c) zawiadomić drużyny swojej grupy, zainteresowane Kolegium Sędziów oraz Sekcję Tenisa Stołowego o miejscu i godzinie rozpoczęcia zawodów.

8. Sprawy finansowe

Drużyny rozgrywają zawody na koszt własny. Organizator zawodów winien opłacić wyznaczonych sędziów.
Zawodnicy (drużyny) winny obowiązkowo rozgrywać zawody w stroju sportowym, posiadać ważne badania lekarskie wydane wyłącznie przez Poradnię Sportowo-Lekarską i odznakę SPO lub BSPO.

10. Kary

Komisja Sportowa Sekcji Tenisa Stołowego WKKF potwierdza karę nagany, nałożoną na zawodnika Jaworskiego Włodzimierza „Sparta" Gryfice przez Prezydium Sekcji Tenisa Stołowego PKKF Gryfice za odmowę startu w zawodach mistrzowskich klasy „A" w barwach swego Koła Sportowego.

11. Utworzenie II ligi juniorów.

W związku z podjętą uchwałą powołania do życia II Ligi Juniorów, Prezydium Sekcji Tenisa Stołowego WKKF zawiadamia, że zgodnie z Jednolitym Kalendarzem Imprez Sportowych rozgrywki powinny się rozpocząć w dniu 29.III.1956 r. Organizacja i kierownictwo rozgrywek powierzone zostają Sekcji TS Miejskiego Kom. Kult. Fiz. w Szczecinie, natomiast w terenie rozgrywkami winny kierować PKKF-y.

Insp. Dyscyplin Sportowych — **(Bogusław Palczyński)**
Przew. Sekcji Ten. Stoł. — **(Marian Goryński)**

KOMUNIKAT Nr 4/56
Sekcji Boksu WKKF

I. Weryfikacja zawodów o mistrzostwo kl. „B" z dn. 15.I.56

Start Choszczno	—	LZS Lipiany	10:10
		po 1 pkt dla obu drużyn	
Sparta Barlinek	—	Stal Szczecin	11:9
		2 pkt dla Sparty Barlinek	

(w ringu 10:9 dla Stali — udział nieuprawnionego zawodnika Kaliszewskiego).

z dnia 29. I. 1956 r.

Stal Szczecin	—	LZS Goleniów	16:6
		2 pkt dla Stali	
LZS Lipiany	—	Zryw Szczecin	7:11
		2 pkt dla Zrywu	
LZS Gryfice II	—	Sparta Barlinek	11:11
		po 1 pkt dla obu drużyn	
Sparta Stargard II	—	Start Choszczno	18:2
		2 pkt dla Sparty	
Start Choszczno	—	Stal Szczecin	7:13
		2 pkt dla Stali	
Sparta Barlinek	—	LZS Lipiany	14:6
		2 pkt dla Sparty	

II. Kary

Prezydium Sekcji Boksu WKKF postanowiło w dniu 7.II.56 zatwierdzić nałożoną karę dyskwalifikacji przez Koło Sportowe „Kolejarz — Pogoń" na zawodnika Żmudę Stanisława, licząc bieg kary od dnia 1.II.56 do dnia 31 lipca 1956 roku.
Zawodnik Żmuda Stanisław został ukarany przez macierzyste Koło za następujące przewinienia:

a) notoryczne opuszczanie treningów od początku sezonu 1955/56.
b) Niepodporządkowanie się zarządzeniom kierownictwa sekcji oraz trenerów.
c) Wybryki chuligańskie pod koniec 1955 roku oraz dozór milicyjny ustanowiony przez prokuraturę w następstwie tych wybryków.
d) Związanie się z nieodpowiednim towarzystwem, które jest źródłem nieodpowiedniego zachowania się oraz niesubordynacji sportowej.

III. Kolegium Sędziów

W dniu 9 marca 1956 roku o godzinie 18-tej odbędzie się zebranie szkoleniowe Sędziów Boksu w lokalu WKKF przy Al. Wojska Polskiego 72.
Obecność sędziów z terenu m. Szczecina obowiązkowa. Sędziom z terenu koszty podróży winny zwrócić PKKF-y.

Insp. Dyscyplin Sportowych — **(Bogusław Palczyński)**
Przew. Sekcji Boksu — **(Kazimierz Eichler)**

Poz. 38

KOMUNIKAT Nr 2/56
Sekcji Szachów WKKF

Skład osobowy
Sekcji Szachów, wybrany na konferencji sprawozdawczo-wyborczej dnia 4 lutego 1956 roku.

1.	Nowowiejski Władysław	Przewodniczący
2.	Chwalny Władysław	Z-ca Przew. do spraw sędz.
3.	Pastorski Stanisław	Z-ca Przew. do spraw sport.
4.	Koncewicz Sebastian	Sekretarz
5.	Smit Henryk	Z-ca Sekretarza
6.	Olszewski Hieronim	Przewodn. Kom. Sportowej
7.	Kosmacz Stefan	Członek Komisji Sportowej
8.	Jedwab Józef	Członek Komisji Sportowej
9.	Łuczyńska Eugenia	Członek Komisji Sportowej
10.	Starobrat Sylwester	Przew. Kom. Klasyfikacyjnej
11.	Guz Ludwik	Członek Kom. Klasyfikacyjnej
12.	Kozłowski Henryk	Członek Kom. Klasyfikacyjnej
13.	Stangert Ludwik	Przewodn. Kom. Warcabów

St. Inspektor Dysc. Sport. — **(Henryk Wajsblat)**
Przewodniczący Sekcji — **(Nowowiejski Władysław)**

Poz. 39

KOMUNIKAT Nr 1/56
Sekcji Atletyki WKKF

Skład osobowy
Sekcji Atletyki, wybranej na konferencji spraw.-wyborczej dnia 9 lutego 1956 roku.

1.	Owczarek Czesław	Przewodniczący sekcji
2.	Kubiszyn Józef	Z-ca Przew. do spraw Sport.
3.	Herbaczyński Antoni	Z-ca Przew. do spraw Sędz.
4.	Szajewski Zbigniew	Przew. Rady Trenerów
5.	Wiśniewski Władysław	Sekretarz
6.	Podlewski Walerian	Członek Prezydium
7.	Janicki Edward	Członek Prezydium
8.	Brzozowicz Edward	Członek Prezydium
9.	Haczyk Marian	Członek Prezydium
10.	Borowiak Kazimierz	Członek Prezydium
11.	Pieszko Stanisław	Członek Prezydium

(Henryk Wajsblut) — **Przewodniczący Sekcji**
(Czesław Owczarek) — **St. Inspektor Dysc. Sport.**

Poz. 40

KOMUNIKAT SZKOLENIOWY Nr 6/56

Sekcji Piłki Ręcznej WKKF z dnia 13 lutego 1956 roku.

Treść: Technika piłki ręcznej.

Technika w piłce ręcznej, tak jak zresztą w każdej innej grze zespołowej, jest fundamentem, a zarazem i najistotniejszą jej częścią składową. Zdefiniować ją można jako umiejętność opanowania piłki i ciała. Umiejętność ta będzie zależna od zdolności ruchowych, predystynacji oraz częstotliwości powtarzania ćwiczeń, czyli od wytworzenia przy wykonywaniu poszczególnych elementów technicznych stereotypu dynamicznego, a następnie ruchu zautomatyzowanego.

Pracownik fizyczny wykonujący np. przy maszynie skomplikowany ruch, zużywa w początkach swej pracy znacznie więcej czasu na wytworzenie pewnej ilości produktów, niż potrzebuje na to siła wykwalifikowana.

Przyczyną tego jest brak umiejętności, którą zdobywa się z biegiem czasu. Podobna sytuacja ma miejsce w technice piłki ręcznej. Stałe powtarzanie przez zawodnika tych samych ruchów w następstwie swoim doprowadzi do tego, że ruch wykonywany będzie pewnie i szybko, jak gdyby bez namysłu, co nie znaczy, aby realizacja jego odbywała się bez udziału świadomości ćwiczącego. Ten drugi układ sygnałowy jakim dysponuje człowiek (świadomość) będzie tutaj w pełni wykorzystany.

Od stopnia technicznego zaawansowania będzie zależało lepsze lub gorsze rozwiązywanie nałożonych na drużynę zadań taktycznych. Dobre opanowanie piłki pozwoli zawodnikowi skupić całą uwagę na zagraniu zespołowym. Tylko wtedy, gdy piłka nie stanowi dla zawodnika problemu, czyli nie absorbuje mu zbyt wiele uwagi, można mówić o właściwej pracy nad taktyką. Dlatego też zasadniczym celem pierwszego okresu w szkoleniu piłki ręcznej będzie nauczanie, a następnie doskonalenie techniki. Oczywiście nie znaczy to, aby w szkoleniu początkowym położyć nacisk tylko na technikę, zostawiając taktykę na uboczu. Równoległość szkolenia jest tu nieodzowna, ale z taktyki uwzględnione zostaną w tym okresie wyłącznie najprostsze założenia. Rozwinięcie pełnej skali umiejętności taktycznych będzie możliwe przy wielkim bogactwie środków technicznych, jakimi winien rozporządzać zawodnik, stojący już na odpowiednim poziomie wyszkoleniowym.

Poza tym pełne opanowanie elementów technicznych w następstwie swoim z jednej strony doprowadza do tego, że gra w piłkę ręczną staje się dla widza, ze względu na szybkość i płynność akcji, jedną z najbardziej efektownych dyscyplin sportowych, z drugiej strony umiejętność właściwie zastosowanego elementu technicznego, nawet w najbardziej trudnych sytuacjach gry da zawodnikowi pełną satysfakcję, a drużynie przyniesie bezsporną korzyść.

W technice wyróżnić należy następujące elementy:
1. Poruszanie się zawodnika
2. Chwyty
3. Podania
4. Rzuty
5. Kozłowanie
6. Zwody
7. Technika bramkarza.

1. Poruszanie się zawodnika.

Sposób jakim zawodnik porusza się po boisku, będzie zależny od sytuacji, w jakiej się znajdzie. Wyróżnić tutaj można dwa momenty do których zaliczyć należy poruszanie się zawodnika podczas atakowania i bronienia. W pierwszym wypadku do dyspozycji zawodnika pozostaje bieg po prostej, ze zmianą kierunku, ze zmianą tempa (zrywy), z zatrzymaniem oraz starty. Zawodnik broniący oprócz tych sposobów stosował będzie krok dostawny oraz bieg tyłem. Niektóre z podanych elementów można łączyć i wykonywać równocześnie. Np. zryw, czy bieg tyłem będzie można przeprowadzić łącznie ze zmianą kierunku biegu. Niesłusznym byłoby twierdzenie, że podział podany wyżej jest niezmienny. Może się zdarzyć, choć należy to do rzadkości, że zawodnik atakujący zastosuje przez moment przy swoim poruszaniu się krok dostawny lub bieg tyłem. Ze względu jednak na fakt, że napastnik ma znikomą korzyść przy poruszaniu się tym sposobem, pozostawiamy powyższe elementy do dyspozycji obrońcy.

Zawodnicy atakujący będą stosowali poszczególne odmiany poruszania się przykładowo, w następujących wypadkach. Bieg po prostej przy ataku szybkim w pasach działania, ze zmianą kierunku, przy ataku indywidualnym lub różnych zmianach pozycji (np. lotnej i prowadzonej), ze zmianą tempa, przy wyjściu ze zmiany lotnej, lub mijaniu obrońcy, z zatrzymaniem, celem oderwania się od obrońcy, lub przy rzucie na bramkę, starty, podczas wyjścia do ataku szybkiego.

W obronie większość sposobów poruszania będzie zależna od ruchów przeciwnika. I tak między innymi, start nastąpi przy wychwyceniu piłki przeciwnikowi, krok dostawny przy kryciu agresywnym zwłaszcza w pobliżu bramki, bieg tyłem przy wolnym wycofywaniu się pod bramką przed nadciągającymi napastnikami (przy odpowiednim systemie obronnym).

Z dotychczasowego omówienia wynika, że bieg z uwzględnieniem różnych jego odmian jest dominującym elementem stosowanym przy poruszaniu się piłkarza ręcznego. Aby to w pełni wykorzystać należy zawodnika nauczyć techniki biegu. Jako punkt wyjścia przyjmiemy bieg średniodystansowca z przejściem, w zależności od sytuacji, w sprint lub inne podane wyżej odmiany. Wszystkim tym elementom należy w treningu poświęcić odpowiednią ilość czasu, tak aby piłkarz ręczny mógł szybko i skutecznie wykonywać je w czasie gry.

2. Chwyty.

Pewność jest istotną cechą chwytu, gwarantującą szybką, płynną i skuteczną grę. Możemy to osiągnąć przyjmując jako zasadę chwyt oburącz, co zapewni pełne bezpieczeństwo piłki. Tylko w wyjątkowych wypadkach (np. podanie niedokładne w bok, w tył) należy zastosować chwyt na jedną rękę, z dochwyceniem jednak przed wyrzutem lub podaniem ręką drugą. Należy również zaznaczyć, że w pewnych sytuacjach (zbyt bliska odległość przeciwnika lub ostre podanie) zamiast chwytu, bardziej celowym zagraniem będzie zgaszenie piłki (ściągnięcie jej na ziemię) i przejście do kozłowania. Drugą cechą, jaką winien charakteryzować się chwyt, jest miękkość. Uzyskamy ją dzięki odpowiedniemu rozluźnieniu palców, właściwemu ich układowi oraz amortyzacji w momencie przyjmowania piłki. Nie należy również zapominać o szybkości. Przy chwycie zawodnik, aby przyspieszyć akcję lub zabezpieczyć piłkę przed ewentualnym przechwyceniem jej przez znajdującego się w pobliżu przeciwnika, winien przyspieszyć bieg. Wzrok do momentu chwytu skierowany na piłkę.

Przy chwycie należy rozróżnić 3 zasadnicze rodzaje ustawienia zawodnika w stosunku do lotu piłki. Pierwsza odmiana dość rzadko zachodząca w grze, to frontalne ustawienie ciała w stosunku do nadlatującej piłki, druga mająca najczęstsze zastosowanie, to układ prawie boczny (większość podań przy ataku frontalnym i przy zmianach pozycji) oraz trzecia, gdy chwytający zwrócony jest do podającego prawie tyłem i ucieka od piłki (podanie do ataku szybkiego, lub prostopadłe zagranie pod bramką).

Już z tego wyłania się wniosek, że w drużynach zaawansowanych nie powinno stosować się w treningu zbyt wiele podań uwzględniających pierwsze ustawienie, a nacisk położyć na drugą i trzecią odmianę.

O ile w pierwszej części treningu lub gry chwyt u zawodnika wyszkolonego technicznie nie będzie sprawiał trudności, o tyle z narastającym zmęczeniem zawodnik będzie musiał w pełni skoncentrować swoją uwagę, aby nie popełnić przy chwycie błędu, lecz zapewnić sobie przyjęcie piłki.

W technice chwytu wyróżniamy następujące:

a) Półgórny
b) Półgórny boczny
c) Górny dosiężny i doskoczny
d) Dolny z powietrza i kozła
e) Dolny boczny
f) Chwyt piłki leżącej i toczącej się do siebie i od siebie
g) Z dochwytem
h) Na jedną rękę
i) Gaszenie piłki górnej i dolnej.

Półgórny

Jest to podstawowy chwyt, gdyż wysokość na której przyjmujemy piłkę, daje najbardziej korzystny układ do jak najszybszego wykonania podania, lub rzutu półgórnego. Chwyt ten obejmuje zasięg od pasa do wysokości głowy. Po odpowiednim ustawieniu ciała w stosunku do lotu piłki, zawodnik robiąc krok w przód lewą lub prawą nogą, wyciąga przed siebie ręce lekko ugięte w stawie łokciowym, ułożone w zależności od lotu piłki równolegle do podłoża lub nieco w górę. Dłonie o rozstawionych palcach tworzą wgłębienie w formie miski ztym, że kciuki i palce wskazujące znajdują się w bardzo bliskiej odległości od siebie. Dłonie skierowane w górę, ustawione są prawie prostopadle do lotu piłki, tworząc z przedramieniem kąt rozwarty. W momencie pierwszego kontaktu piłki z palcami, zawodnik ugina ręce w stawie łokciowym, zapoczątkowując amortyzację. Piłka przyjmowana jest na same palce, przy czym dłoń z piłką nie kontaktuje.

Mimo początkowego symetrycznego układu dłoni, chwyt zasadniczo następuje zdecydowanie więcej na rękę, z której wykonany zostanie wyrzut z tym, że ręką pozostała podtrzymuje piłkę z boku dociskając ją następnie do całej powierzchni dłoni ręki rzutowej. Równocześnie następuje przeniesienie piłki jak najkrótszą drogą za głowę do pozycji poprzedzającej zamach do rzutu, lub podania. Przy tym ruchu wykonuje zawodnik lekki skręt tułowia. Podczas szkolenia zwrócić należy uwagę na eliminowanie błędów przejawiających się w przeniesieniu piłki do klatki piersiowej, a stamtąd dopiero za głowę.

W trudnych warunkach atmosferycznych (piłka mokra, lub obłocona) lub też przy bardzo silnym podaniu można dla bezpieczeństwa chwytać piłkę tuż przy klatce piersiowej (w razie przejścia między rękami zatrzymuje się na piersi). U zawodników słabo zaawansowanych technicznie wskazany jest w takich wypadkach nawet chwyt na piersi. Spowoduje to wprawdzie opóźnienie akcji, ale zabezpieczy piłkę, co w tej sytuacji jest sprawą najistotniejszą.

Z pewną odmianą ustawienia dłoni w stosunku do lotu piłki, spotykamy się u zawodnika, który po chwycie wykona rzut z zatrzymaniem lub długie podanie oparte na tej samej, co przy rzucie technice ciała (patrz rzuty z zatrzymaniem). W związku z ruchem, jaki tam istnieje (rzut z przeciwnej nogi przy silnym skręcie) oraz z drogą prowadzenia piłki ((nie przodem za głowę, lecz bokiem w tył w skos przy prawie wyprostowanej ręce w stawie łokciowym) chwyt następuje na palec tworząc wraz z dłonią formę kielicha, gdyż dłonie nie są ustawione palcami w górę i prostopadle do lotu piłki, lecz ułożone wewnętrznymi powierzchniami do siebie, oraz obniżone do pozycji w górę w skos.

Zaznaczyć należy, że zawodnik wykonujący natychmiast po chwycie rzut z zatrzymaniem może w momencie zatrzymania piłki zapoczątkować skręt ciała wysuwając do przodu bark i nogę przeciwną do ręki wyrzutnej.

Rada Trenerów
Sekcji Piłki Ręcznej

Cena pojedynczego numeru: 3.— zł.

Adres Redakcji: Redakcja Biuletynu Sportowego WKKF. Szczecin, al. Wojska Polskiego 72. — Konto Redakcji: PKO Szczecin Nr 10-9-78. — Warunki prenumeraty na rok 1956: rocznie zł 72,—; półrocznie zł 36,—; kwartalnie zł 18,—.

Szcz Zakł. Graf. ul. Krzysztofa 7. 1206 18.2.56 600 A4x2 p. d. kl. 8 50 g X-7-633